

[Rytter.]

der er foretaget i § 2. Ministeren havde oprindeligt foreslaaet — og det var konsekvent —, at Loven skulde omfatte Pante-rettigheder i alle Ejendomme; men nu be- grænser man det til Landbrugsejendomme. Det vil med andre Ord sige, at de Folk, man netop vil hjælpe, kommer man til at skade. Hvor vil Kapitalen søge hen? Den kan selvfølgelig ikke søge til Landbrugs- ejendomme, hvor man giver Skifteretten denne Myndighed til at skære Fordringen ned. Den vil søge til Byejendommene, der vil faa de bedst mulige Betingelser. Jeg tror da, Ministeren opnaar det stik modsatte af det, der har været hans Mening. I Stedet for at hjælpe Landmændene vil han afskære dem fra enhver Hjælp og yderligere for- værre deres Stilling. Det vil blive meget vanskeligt at faa Folk til at anbringe Penge, naar de ser, at deres egen Vurdering af Sikkerheden ikke har noget at sige, men at det er Skifteretten, der kommer til at afgøre Spørgsmaalet. Derfor vil Forslaget efter vor Mening ødelægge Realkreditten og komme til at skade dem, som det netop er Meningen at gavne, navnlig med den i Folketinget vedtagne Ændring, der lægger Afgørelsen med Hensyn til Pengeanbringel- sen ikke i Kreditorernes, men i en offentlig Myndigheds Haand. Det kan vi ikke gaa med til.

Den højtærede Minister udtalte, at hvis dette Forslag ikke blev vedtaget, vilde man ikke kunne opnaa Tvangsakkord paa Landet. Det kan være, men hvis det er Tilfældet, maa man søge Skylden, hvor den i Virkeligheden bør ligge. Vi mente i sin Tid, at vi kunde lave en Tvangsakkordlov paa en anden Maade, blandt andet den, at der ikke skulde være Udsigt for en Panthaver til frem- tidig at faa 35 pCt., da dette svækkede Lysten hos Ejeren, men at man skulde stille større Midler til Raadighed. Det er den eneste Maade, man kan hjælpe paa. Den Maade, den højtærede Minister er inde paa, vil i alt Fald i det lange Løb, men efter min Mening næsten øjeblikkelig, faa den Refleks- virkning, at Kreditorerne vil søge Sikkerhed paa anden Maade, det vil sige, at Loven kommer til at skade Skyldnerne, i dette Til- fælde Landejendomsbesidderne. Den højt- ærede Minister vil derfor ikke kunne regne med, at vi vil være med til at gennemføre Paragrafferne 2 og 3. Men vi er selvfølgelig villige til at undergive Lovforslaget en Udvalgsbehandling og se, om der muligvis kan opnaas Forbedringer i Forslaget; jeg stiller mig dog yderst tvivlende med Hensyn til § 2.

Jensen (Aale): Det foreliggende Lov- forslag er jo et Led i de Bestræbelser, der gøres for at bevare Hus og Hjem for van- skeligt stillede Landmænd. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Lovforslaget som Hel- hed, idet saavel den højtærede Justitsmini- ster som Venstres Ordfører har været stærkt inde paa det Modsætningsforhold, der er til Stede. Jeg synes dog, at de Argumenter, som Venstres ærede Ordfører anførte, er noget søgte, f. Eks. dette, at man saa ud- mærket godt kunde drage private Laan, der staar i første Prioritet, ind under Akkorden. En saadan Udtalelse vidner efter min Mening om, at man er stærkt ude med Lygten for at finde noget, man kan sige imod Forslaget, thi her drejer det sig jo om det, der staar i Ejendommen *udover* Værdien, og første Prioriteterne er i alt Fald noget værd. Lov- forslagets Hensigt er, at Virksomhederne kan fortsættes paa en sund Basis, og det kan kun ske ved, at Gælden nedsættes. Jeg vil gerne spørge Venstres ærede Ordfører om, hvad Fornøjelse der kan være ved at have Penge til gode, som er uerholdelige. Derimod kan det have stor Interesse for Debitorerne at komme af med den over- flødige Gæld og derved faa Mulighed for at fortsætte paa sund Basis.

Der er nu blevet gennemført en hel Kæde af Hjælpeforanstaltninger for de vanskeligt stillede Landmænd, og jeg synes, man maa være den høje Regering taknem- melig for, at den har taget Initiativet til at bringe disse Forslag frem. Det forbavser mig ikke mere, at Partiet Venstre ikke vil være med; det er man jo efterhaanden blevet saa vant til. Jeg kan ikke lade være med — men det, jeg her siger, har natu- rligvis ikke Forbindelse med den ærede Ordfører for Venstre personlig — ved den Stil- ling, som Partiet Venstre indtager, at tænke paa den standhaftige Tinsoldat. Lovforslaget her skulde, som jeg allerede en Gang har sagt, bidrage til, at en akkord- søgende kan fortsætte sin Virksomhed paa en sund Basis. Det er derfor efter min Mening et fornuftigt Lovforslag, og jeg anbefaler det til Vedtagelse her i Tinget.

Godskesen: Ligesom vore Venner i det andet høje Ting nærer ogsaa det konser- vative Parti her i Tinget meget store Be- tænkeligheder ved Lovforslagets Paragraffer 2 og 3. Vi mener, at man her gaar Panthaverne for nær og derigennem kommer til at skade Realkreditten, der er saa overor- dentlig vigtig, ikke blot for Kreditor, men i det lange Løb allermost for Debitor selv. Vi har jo ogsaa nylig set, at Debitorer og